

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobce: B. B.**, zastoupen Mgr. Marcelou Zavřelovou, advokátkou, se sídlem Kalefova 404, Mladá Boleslav, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 6. 2005, č. j. 29 Cad 39/2004 - 26,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce Mgr. Marcele Zavřelové, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2092 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 6. 2005, č. j. 29 Cad 39/2004 - 26, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2004, č. X, jímž žalovaná zamítla stěžovatelovu žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 a § 40 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatel v kasační stížnosti namítá rozdílnost posudků Okresní správy sociálního zabezpečení v Pardubicích, posudkové komise v Hradci Králové a Posudkové komise MPSV v Praze, které byly postupně vypracovány v řízení o jeho žádosti o invalidní důchod, neboť, ač vycházely ze stejné zdravotní dokumentace, se dva posudky o jeho invaliditě shodují, třetí nikoliv. V otázce potřebné doby pěti let pojištění odkázal na tvrzení před Krajským soudem v Hradci Králové. V doplnění kasační stížnosti prostřednictvím ustanovené advokátky v souvislosti s posudkem PK MPSV v Hradci Králové, na základě něhož byl stanoven vznik plné invalidity od 31. 3. 2003, poukazuje na svůj zdravotní stav v roce 1987 a na skutečnost, že mu byl přiznán plný invalidní důchod, který mu byl odebrán v roce 1993, neboť byl shledán částečně invalidním a částečný invalidní důchod pak pobíral do roku 1996. Je proto přesvědčen o potřebnosti vypracování revizního znaleckého posudku,

což krajský soud neučinil. Uvedl dále, že v době výkonu trestu odnětí svobody nebyl pracovním zařazen. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 6. 2005, č. j. 29 Cad 39/2004 - 26, zrušil za účelem dokazování a vypracování revizního posudku a vrátil věc soudu k novému řízení.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel napadl rozhodnutí žalované žalobou ze dne 10. 5. 2004, v níž namítal chybějící dobu pojištění od roku 1993 do roku 1996, kdy pobíral částečný invalidní důchod a dva roky, kdy v době šestiletého výkonu trestu odnětí svobody ve V. v. V. dva roky pracoval, a které rovněž v jeho pojišťovacím listě chybí. Při soudním jednání dne 5. 10. 2004 vzal na vědomí poučení soudu, že pobírání částečného invalidního důchodu není dobou pojištění a že je započtena doba pracovního zařazení ve výkonu trestu ve V. Nově pak namítal vznik plné invalidity s ohledem na vývoj svého zdravotního stavu od roku 1987. Na základě této námítky pak Krajský soud v Hradci Králové vyžádal postupně posudek od PK MPSV v Hradci Králové a PK MPSV pro Středočeský kraj. Zatímco posudek PK MPSV v Hradci Králové vznik plné invalidity posunul z 31. 10. 2003 na 31. 3. 2003, podle posudku PK MPSV pro Středočeský kraj k datu vydání napadeného rozhodnutí stěžovatel nebyl plně ani částečně invalidní. Krajský soud v Hradci Králové pak rozsudkem ze dne 7. 6. 2005 zamítl žalobu stěžovatele, když se přiklonil k příznivějšímu posouzení závažnosti zdravotního stavu stěžovatele uvedeném v posudku PK MPSV v Hradci Králové, která určila datum vzniku plné invalidity oproti lékářce OSSZ na 31. 3. 2003, tedy o 214 dnů dříve. Poněvadž ani tato okolnost za situace, kdy stěžovatel měl dosud v rozhodném období dobu pojištění v trvání 1 roku a 136 dnů, neměla vliv na podmínku potřebné doby pojištění, která v případě stěžovatele činí 5 let v posledních 10 letech před vznikem plné invalidity, žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost podal včas a v řízení o kasační stížnosti je zastoupen advokátem. Podle obsahu kasační stížnosti jde o stížní námítku podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť stěžovatel vytýká soudu, že měl pro maximální objektivitu posouzení jeho zdravotního stavu s ohledem na rozdílnost posudků posudkových komisí vyžádat revizní znalecký posudek. Před posouzením této stížní námítky se Nejvyšší správní soud zabýval přípustností kasační stížnosti. V projednávané věci nepřipustnost kasační stížnosti nepřichází v úvahu z důvodu uvedených v ustanovení § 104 odst. 1, 2 a 3 s. ř. s. Podle odst. 4 pak není přípustná kasační stížnost, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Z obsahu žaloby shora uvedeného vyplývá, že žaloba stěžovatele obsahuje jeden žalobní bod, který byl uplatněn ve lhůtě pro podání žaloby, tj. do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo stěžovateli oznámeno doručením písemného vyhotovení. V projednávané věci byla žaloba podána ve lhůtě u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřovala, a proto byla lhůta zachována. Oním žalobním bodem byla námítka stěžovatele týkající se nezapočtení doby pobírání částečného invalidního důchodu od roku 1993 do roku 1996 a doby dvou roků, kdy měl být stěžovatel zařazen k pravidelnému výkonu práce ve výkonu trestu odnětí svobody. Námítka stěžovatele při soudním jednání dne 5. 10. 2004, vyjádřena nesouhlasem se stanoveným datem vzniku invalidity, byla pak nepochybně žalobním bodem uplatněným po lhůtě ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Ač byla uvedená žalobní námítka uplatněna opožděně, přesto Krajský soud v Hradci Králové prováděl k jejímu posouzení další dokazování ve věci vyžádáním posudku PK MPSV v Hradci Králové a PK MPSV pro Středočeský kraj a závěry

svého dokazování opřel o tyto dva posudky. Posouzení řádně uplatněného žalobního bodu sice rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové neobsahuje, ale jak vyplývá z jednání u soudu, stěžovatel vzal na vědomí poučení soudu o tom, že dobu pobírání částečného invalidního důchodu nelze započít jako dobu pojištění a že pracovní zařazení ve výkonu trestu bylo stěžovateli započteno. Konečně stěžovatel ani v kasační stížnosti vůči tomuto posouzení žalobního bodu nevznese žádnou stížní námitku. Zůstává tedy otázkou, zda jediná stížní námitka směřující proti rozhodnutí krajského soudu o žalobní námitce uplatněné v projednávané věci opožděně je přípustná, či nikoliv. Uvedenou otázku vyřešil Nejvyšší správní soud v několika svých rozhodnutích (např. sp. zn. 1 Azs 8/2003 – rozsudek ze dne 15. 10. 2003 či Sb. NSS č. 581/2005), kde judikoval, že pokud stěžovatel v průběhu řízení o žalobě proti rozhodnutí (zde o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod) po uplynutí lhůty pro podání žaloby rozšířil žalobu o další bod (zde námitka týkající se vzniku plné invalidity), krajský soud pochybil, jestliže se tímto žalobním bodem zabýval. Toto pochybení však nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu, jímž byla žaloba proti zamítavému rozhodnutí také zamítnuta, ale protože námitku vzniku plné invalidity stěžovatel účinně (včas) neuplatnil v řízení před krajským soudem pak není podle § 104 odst. 4 s. ř. s. taková námitka přípustná ani pro kasační stížnost a poněvadž v projednávané věci byla tímto důvodem jediná, musel Nejvyšší správní soud posoudit kasační stížnost jako nepřípustnou. Důvodností kasační stížnosti se nemohl věcně zabývat, a proto ve smyslu ust. § 120 s. ř. s. ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud přiznal advokátce Mgr. Marcele Zavřelové odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 950 Kč (jeden úkon právní služby po 250 Kč spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, jeden právní úkon po 250 Kč podle ust. § 11 odst. 1 písm. d/ vyhlášky, 2 x paušální částku 75 Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky, 300 Kč podle § 14 odst. 3 vyhlášky) s tím, že úkon právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm. f) se na soudní řízení správní nevztahuje.

Protože ustanovená advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtena podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 180,50 Kč. Spolu s cestovným ve výši 961,20 Kč, které soud advokátce přiznal, činí celková odměna částku 2092 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu